

Sygn. akt X P 784/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Ławnicy: Anna Wójcik, Stanisław Kluza

Protokolant: Ewa Trawińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2018 r we W.

sprawy z powództwa C. M.

przeciwko (...) spółka z o.o. z siedzibą w K.

o ustalenie stosunku pracy

I. ustala, że powoda C. M. i stroną pozwaną (...) spółka z o.o. z siedzibą w K. łączyła umowa o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 1 września 2010 roku do 31 marca 2015 roku;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa tutejszego Sądu) kwotę 2.154,90 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 grudnia 2016 r. (data stempla pocztowego) powód C. M. wniósł o ustalenie istnienia stosunku pracy nawiązanego na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, począwszy od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 marca 2015 r. pomiędzy powodem a stroną pozwaną – (...) Sp. z o.o. w K., oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 3 – 6).

W uzasadnieniu powód wskazał, że w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 marca 2015 r. świadczył pracę polegającą na kolportażu przesyłek oraz przygotowywaniu raportów z przesyłek doręczonych na rzecz strony pozwanej. Strona pozwana występowała przy tym pod nazwą (...) Sp. z o.o., posługując się jednocześnie numerem NIP oraz REGON właściwym dla (...) Sp. z o.o. Powód wskazał, że w spornym okresie łączył go ze stroną pozwaną szereg umów, nazwanych umowami o dzieło, o świadczenie usług oraz zlecenia. Powód podpisywał także umowy cywilnoprawne, nazwane umowami o świadczenie usług, z następującymi podmiotami: (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., Fibra – H..pl (...). z o.o. W okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 marca 2015 r. powód świadczył pracę w takim samym zakresie, w takim samym miejscu, dla jednego podmiotu – (...) Sp. z o.o. – pomimo tego, że umowy cywilnoprawne w sposób ciągły były zawierane z różnymi podmiotami. Podczas pracy powód posługiwał się identyfikatorem wystawionym przez InPost. W żaden sposób powód nie miał wydzielonych zadań, które byłyby konkretnie realizowane w ramach umów z poszczególnymi podmiotami, innymi niż faktyczny pracodawca. Zakres i czas wykonywanych zadań przez powoda był jeden, niezależnie od tego, z którym podmiotem w danym czasie była podpisana umowa. Te same osoby wydawały powodowi polecenia służbowe.

Powód odbierał wszystkie przesyłki w tym czasie w jednym miejscu i roznosił je na tym samym obszarze, działając wobec osób trzecich jako pracownik (...) Sp. z o.o.

Umowy ze wskazanymi wyżej różnymi podmiotami były umowami zawieranymi dla pozorów – miały na celu ukrycie prawdziwego stosunku pracy między stroną pozwaną a powodem. Potwierdza to także okoliczność, że na rocznych informacjach o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy podpisywała się zawsze ta sama osoba, niezależnie od tego, którego z podmiotów dotyczyło zeznanie. Umowy nazywane umowami o dzieło, o świadczenie usług czy umowami zlecenia były w istocie podstawą świadczenia przez powoda pracy w ramach stosunku odpowiadającego treścią umowie o pracę. Powód miał bowiem szczegółowo określony zakres zadań oraz wykonywał pracę na rzecz i odpowiedzialność pozwanej. Mimo przeciwnych zapisów umowy powód nigdy nie odpowiadał za ewentualne szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem pracy wobec osób trzecich. Powód wykonywał pracę pod kierownictwem strony pozwanej zgodnie z ustalonym przez nią planem. Co prawda w niektórych umowach znajdował się zapis, że w ramach ustalonego planu powód miał samodzielnie organizować sposób wykonywania usług, w szczególności w zakresie czasu ich wykonania, to jednak w rzeczywistości plan był tak szczegółowy, że nie pozostawiał żadnej swobody w tym zakresie. Przesyłki były wydawane w konkretnym miejscu i czasie, a następnie miały być doręczone w odpowiednim czasie i w określony sposób. Czas i miejsce wykonywania zadań również były wyznaczone przez pozwaną, bowiem powód działał na terenie oddziału InPost we W., w czasie ograniczonym godzinami wydawania paczek, odbioru Listy Wydań oraz przesyłek niedoręczonych. Powód był też zobowiązany do wykonywania pracy osobiście.

Powód podkreślił, że w okresie od dnia 29 sierpnia 2008 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r. strony łączyły kolejne umowy o pracę na czas określony, jednak aby uniknąć podpisania umowy o pracę na czas nieokreślony, pozwana zaczęła zawierać z powodem umowy cywilnoprawne. Część z tych umów była zawierana ze spółkami zależnymi tak, aby rozproszyć odpowiedzialność pracodawcy, podczas gdy ich rzeczywista treść odpowiadała stosunkowi pracy.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Sp. z o.o. w K. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 90 – 99).

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie strona pozwana w pierwszej kolejności podniosła brak legitymacji biernej, bowiem (...) Sp. z o.o. w K. nigdy nie były pracodawcą powoda, zaś w sprawach z zakresu roszczeń pracowników ze stosunku pracy status strony procesowej przysługuje wyłącznie pracodawcy.

Strona pozwana wyjaśniła dalej, że w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. łączyły ją z powodem kolejno dwie umowy zlecenia (pierwsza – na okres od 1 września 2010 r. do 31 sierpnia 2011 r., druga – na okres od 1 września 2011 r. do 31 sierpnia 2012 r.) oraz umowa o świadczenie usług (od dnia 1 marca 2012 r. na czas nieokreślony) – przy czym umowy te zostały zawarte przez powoda z pozwanym, który do dnia 2 czerwca 2014 r. występował pod firmą (...), z o.o. W ramach umów cywilnoprawnych powód był obowiązany do kolportażu przesyłek oraz przygotowywania raportów doręczonych przesyłek. Strona pozwana zaprzeczyła, jakoby powód w ramach umów cywilnoprawnych łączących go z innymi przedsiębiorcami, wykonywał usługi na rzecz i w imieniu strony pozwanej w warunkach charakterystycznych dla stosunku pracy, a także by powód, doręczając przesyłki, działał wobec osób trzecich jako pracownik I. P..

Przechodząc dalej strona pozwana wskazała, że zakres obowiązków nałożonych na powoda oraz charakter świadczonej pracy w ramach umowy z I. P. w pełni uzasadniał zawarcie przez strony postępowania umowy cywilnoprawnej. Z treści umów zawartych przez strony wynika ponadto jednoznacznie, że wolą stron nie było nawiązanie współpracy na zasadach charakterystycznych dla stosunku pracy, co zostało wskazane wprost w § 8 ust. 5 umów zlecenia. Strona pozwana podniosła, że w różnych okresach była beneficjentem pracy wskazanych przez powoda podmiotów ((...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., Fibra – H..pl (...) z o.o.), a co za tym idzie ich współpracowników, jako że przedsiębiorcy ci byli podwykonawcami pozwanego. Powód nie był jednak zatrudniony przez I. P., a umowy zawierane przez powoda z w/w podmiotami nie były umowami zawieranymi dla

poзору. Strona pozwana podkreśliła, że w umowie o świadczenie usług strony przewidziały możliwość zatrudnienia przez powoda podwykonawców, zaś w braku możliwości wykonywania usług przez powoda, był on obowiązany wskazać inną osobę do realizacji umowy. Ponadto w ramach wykonywania obowiązków z powyższej umowy powód ponosił wyłączną odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej przy wykonywaniu usług. I. P. nie ponosił ryzyka w zatrudnieniu powoda oraz nie ponosił odpowiedzialności za ewentualne zakłócenia w procesie pracy. Strona pozwana wskazała dalej, że okoliczność, zgodnie z którą powód miał wydawane przesyłki w określonym miejscu i czasie nie oznacza automatycznie, że strony postępowania łączył stosunek pracy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 sierpnia 2008 r. powód C. M. zawarł z (...) Sp. z o.o. w K. umowę o pracę na czas określony od dnia 1 września 2008 r. do dnia 31 sierpnia 2009 r. Na podstawie zawartej umowy powód został zatrudniony na stanowisku doręczyciela w pełnym wymiarze czasu pracy, za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1 150 zł brutto miesięcznie.

W dniu 31 sierpnia 2009 r. powód zawarł z (...) Sp. z o.o. w K. kolejną umowę o pracę na czas określony, od dnia 1 września 2009 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r. Umowa pozostawała tożsama z umową z dnia 29 sierpnia 2008 r., przy czym powodowi przysługiwało wynagrodzenie miesięczne w kwocie 1 300 zł brutto, a od dnia 1 stycznia 2010 r. – w kwocie 1 350 zł brutto.

Dowód: Umowa o pracę na czas określony z dn. 29.08.2008 r. (k. 53, 54)

Umowa o pracę na czas określony z dn. 31.08.2009 r. (k. 55, 56)

Informacja o warunkach zatrudnienia z dn. 31.08.2009 r. (k. 57)

Porozumienie zmieniające umowę o pracę z dn. 31.12.2009 r. (k. 58)

Przesłuchanie powoda (k. 116, 116v; płyta CD)

W dniu 1 września 2009 r. powód (zleceniobiorca) zawarł z Fibra H..pl (...). z o.o. w K. (zleceniodawca) umowę zlecenia. Na podstawie przedmiotowej umowy powód zobowiązał się do wykonywania następujących czynności, opisanych w § 3 umowy: a) przygotowanie plików, druków, raportów z wykonywanych czynności, b) terminowe przekazywanie zleceniodawcy sporządzonych raportów i dokumentów, c) przygotowanie plomb operatora, d) konfekcjonowanie przesyłek adresowych i bezadresowych, e) plombowanie przesyłek adresowych. Obowiązki wynikające z umowy zleceniobiorca miał wykonywać na terenie całego kraju, a w uzasadnionych przypadkach na terenie W. (§ 2 ust. 2). Do realizacji zleceń zleceniodawca udostępniał swoje środki trwałe i pomieszczenia (§ 2 ust. 3). Za czynności określone w § 3 pkt a, b, c umowy, zleceniodawca miał zapłacić zleceniobiorcy wynagrodzenie w wysokości 550 zł brutto, zaś za każdą przesyłkę przewidzianą w § 3 pkt d – 0,25 zł brutto za każdą przesyłkę (§ 5 ust. 1).

Określone w umowie czynności mogła wykonywać osoba trzecia tylko po wyrażeniu zgody przez zlecającego (§ 7 ust. 4). W sprawach nieuregulowanych w umowie odpowiednie zastosowanie miały mieć przepisy Kodeksu cywilnego (§ 7 ust. 5).

Dowód : Umowa zlecenia z dn. 01.09.2009 r. (k. 202, 203)

W dniu 1 marca 2010 r. powód (zleceniobiorca) zawarł z Fibra – H..pl (...). z o.o. w K. (zleceniodawca) umowę zlecenia, której przedmiotem było wykonanie przez zleceniobiorcę na rzecz zleceniodawcy czynności polegających na sortowaniu i kolportażu min. 1 000 przesyłek oraz na przygotowaniu szczegółowych raportów sortowanych i kolportowanych przesyłek i ulotek reklamowych (§ 1). Do obowiązku zleceniobiorcy należało w szczególności: a) wykonywanie sortowania i kolportażu w przedziale od 1 000 do 30 000 przesyłek i ulotek reklamowych w okresie od dnia 1 marca 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2010 r., a w wymaganych przypadkach uzyskania potwierdzeń odbioru, b) przygotowanie i posortowanie przesyłek i ulotek reklamowych do kolportażu na wyznaczony rejon, c) terminowy zwrot

dokumentów List Wydań zleceniodawcy, d) przygotowanie analiz dotyczących optymalizacji usług w obsługiwanym rejonie, e) przygotowanie raportów z kolportowanych przesyłek i ulotek w postaci Listy Wydań.

Czynności objęte umową zleceniobiorca zobowiązał się wykonywać samodzielnie, na swoją odpowiedzialność, bez stałego i bezpośredniego nadzoru zleceniodawcy (co nie ograniczało prawa zleceniodawcy do kontrolowania, czy zleceniobiorca terminowo i należycie wykonuje swoje obowiązki, w szczególności czy przestrzega przepisów dot. tajemnicy pocztowej, tajemnicy bankowej i przepisów dot. ochrony danych osobowych) (§ 3 ust. 2 umowy).

Do realizacji zleceń zapisanych w umowie zleceniodawca udostępniał swoje środki trwałe, tj. nadajnik (...), torbę doręczyciela, oraz pomieszczenia (§ 2 ust. 3).

Za należycie i terminowo wykonane czynności określone w § 3 umowy zleceniodawca miał zapłacić zleceniobiorcy wynagrodzenie w wysokości od 0,25 zł do 0,50 zł za każdą doręczoną przesyłkę powyżej ustalonego limitu doręczeń (§ 5 ust. 1 umowy).

Określone w umowie czynności mogła wykonywać osoba trzecia po uprzednim pisemnym wyrażeniu zgody przez zleceniodawcę (§ 7 ust. 4). W sprawach nieuregulowanych przedmiotową umową zastosowanie miały mieć przepisy Kodeksu cywilnego (§ 7 ust. 5).

Dowód : Umowa zlecenia z dn. 01.03.2010 r. (k. 204, 205)

W dniu 1 września 2010 r. powód (zleceniobiorca) zawarł z (...) Sp. z o.o. w K. (zleceniodawca) umowę zlecenia, której przedmiotem było wykonanie przez zleceniobiorcę na rzecz zleceniodawcy czynności polegających na kolportażu na terenie W. min. 1 100 przesyłek oraz na przygotowaniu szczegółowych raportów z doręczonych przesyłek. Szczegółowy opis powierzonych obowiązków zawarto w § 3 ust. 1 umowy zlecenia, w którym wskazano, że do obowiązków zleceniobiorcy należy: a) wykonanie kolportażu w przedziale od 1 100 do 30 000 przesyłek w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r., a w wymaganych przypadkach uzyskanie potwierdzeń odbioru przesyłek, b) przygotowanie raportów z doręczonych przesyłek w postaci List Wydań, c) terminowy zwrot dokumentów List Wydań zleceniodawcy, d) przygotowanie analiz dotyczących optymalizacji usług w obsługiwanym regionie. Czynności objęte umową zleceniobiorca zobowiązał się wykonywać samodzielnie, na swoją odpowiedzialność, bez stałego i bezpośredniego nadzoru zleceniodawcy (co nie ograniczało prawa zleceniodawcy do kontrolowania, czy zleceniobiorca terminowo i należycie wykonuje swoje obowiązki, w szczególności czy przestrzega przepisów dot. tajemnicy pocztowej, tajemnicy bankowej i przepisów dot. ochrony danych osobowych) (§ 3 ust. 2 umowy). Do realizacji zleceń zapisanych w umowie zleceniodawca udostępniał swoje środki trwałe, tj. nadajnik (...), torbę doręczyciela, oraz pomieszczenia (§ 2 ust. 3).

Za należycie i terminowo wykonane czynności określone w § 3 umowy zleceniodawca miał zapłacić zleceniobiorcy wynagrodzenie w wysokości: 1) 300 zł brutto za czynności określone w § 3 ust. 1 pkt b, c, d oraz za wykonanie limitu doręczeń ustalonego przez zleceniodawcę wg kategorii obsługiwanego rejonu, 2) od 0,25 zł do 0,50 zł za każdą doręczoną przesyłkę powyżej ustalonego limitu doręczeń (§ 5 ust. 1 umowy).

W przypadku celowego narażenia na ujawnienie danych osobowych lub naruszenia tajemnicy pocztowej zleceniobiorca zobowiązany był do zapłaty kary umownej w wysokości 5 000 zł, niezależnie od której zleceniodawca mógł dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych (§ 7 ust. 1). W celu zabezpieczenia wszelkich roszczeń zleceniodawcy w stosunku do zleceniobiorcy związanych z nienależytym wykonaniem lub niewykonaniem umowy zleceniobiorca był zobowiązany wystawić na rzecz zleceniodawcy weksel in blanco wraz z porozumieniem w formie deklaracji wekslowej, w której zleceniobiorca miał upoważnić zleceniodawcę do wypełnienia weksla zgodnie z jego uznaniem do kwoty, jaka wynikać będzie z wzajemnych rozliczeń (§ 7 ust. 2).

Określone w umowie czynności mogła wykonywać osoba trzecia po uprzednim pisemnym wyrażeniu zgody przez zleceniodawcę (§ 8 ust. 4). W sprawach nieuregulowanych przedmiotową umową zastosowanie miały mieć przepisy Kodeksu cywilnego (§ 8 ust. 5).

Strony oświadczyły ponadto, że umowa nie stanowi żadnego porozumienia w sprawie nawiązania stosunku pracy pomiędzy stronami, w szczególności nie jest przedwstępną umową o pracę i nie może stanowić podstawy roszczenia zleceniobiorcy do zleceniodawcy o nawiązanie stosunku pracy, a także, że zgodą wolą stron i ich intencją nie jest zawieranie umowy o pracę (§ 8 ust. 5).

W aneksie z dnia 1 kwietnia 2011 r. do umowy zlecenia z dnia 1 września 2010 r. strony przewidziały, że wynagrodzenie za każdą doręczoną przesyłkę powyżej ustalonego limitu doręczeń wynosić będzie od 0,20 zł do 0,40 zł, a ponadto, że za bardzo dobrą jakość wykonania zlecenia przyznawany będzie miesięczny uznaniowy dodatek do stawki za doręczoną przesyłkę w wysokości 0,05 zł – 0,10 zł.

Dowód : Umowa zlecenia z dn. 01.09.2010 r. nr (...) (k. 8 – 10, 171 – 172)

Aneks z dnia 01.04.2011 r. (k. 14)

W dniu 1 września 2010 r. powód (zleceniobiorca) zawarł umowę zlecenia także z Fibra – H..pl (...) z o.o. w K. (zleceniodawca). Przedmiotem umowy było wykonanie przez zleceniobiorcę na rzecz zleceniodawcy czynności polegających na konfekcjonowaniu i sortowaniu min. 1 000 przesyłek oraz na przygotowaniu ich do kolportażu (§ 1 umowy). Szczegółowy opis powierzonych obowiązków przedstawiony został w § 3 ust. 1 umowy, w którym wskazano, że do obowiązków zleceniobiorcy należy: a) przygotowanie i posortowanie przesyłek do kolportażu na wyznaczony rejon, b) kontrola poprawności adresowania, c) ocena stanu przesyłek oraz selekcja uszkodzonych i niepoprawnych, d) ustalenie planu chodu w określonym rejonie. Czynności objęte umową zleceniobiorca zobowiązał się wykonywać samodzielnie, na swoją odpowiedzialność, bez stałego i bezpośredniego nadzoru zleceniodawcy (co nie ograniczało prawa zleceniodawcy do kontrolowania, czy zleceniobiorca terminowo i należyście wykonuje swoje obowiązki, w szczególności czy przestrzega przepisów dot. tajemnicy pocztowej, tajemnicy bankowej i przepisów dot. ochrony danych osobowych) (§ 3 ust. 2 umowy).

Zleceniobiorca obowiązany był wykonywać czynności będące przedmiotem umowy w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. (§ 2 ust. 1). Do realizacji zleceń zapisanych w umowie zleceniodawca udostępniał zleceniobiorcy swoje środki trwałe (stanowisko komputerowe, materiały biurowe) oraz pomieszczenia (§ 2 ust. 4).

Za należyte i terminowo wykonane czynności określone w § 3 umowy zleceniodawca miał zapłacić zleceniobiorcy wynagrodzenie w wysokości od 1 350 zł brutto miesięcznie (§ 5 ust. 1).

W przypadku celowego narażenia na ujawnienie danych osobowych lub naruszenia tajemnicy pocztowej zleceniobiorca zobowiązany był do zapłaty kary umownej w wysokości 5 000 zł, niezależnie od której zleceniodawca mógł dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych (§ 7 ust. 1). W celu zabezpieczenia wszelkich roszczeń zleceniodawcy w stosunku do zleceniobiorcy związanych z nienależytym wykonaniem lub niewykonaniem umowy zleceniobiorca był zobowiązany wystawić na rzecz zleceniodawcy weksel in blanco wraz z porozumieniem w formie deklaracji wekslowej, w której zleceniobiorca miał upoważnić zleceniodawcę do wypełnienia weksla zgodnie z jego uznaniem do kwoty, jaka wynikać będzie z wzajemnych rozliczeń (§ 7 ust. 2).

Określone w umowie czynności mogła wykonywać osoba trzecia po uprzednim pisemnym wyrażeniu zgody przez zleceniodawcę (§ 8 ust. 4). W sprawach nieuregulowanych przedmiotową umową zastosowanie miały mieć przepisy Kodeksu cywilnego (§ 8 ust. 5).

Przedmiotowa umowa zastąpiła jakiegokolwiek zawarte przez strony umowy czy porozumienia mające za przedmiot to, co zostało określone w umowie (§ 8 ust. 9).

Dowód : Umowa zlecenia z dn. 01.09.2010 r. nr (...) (k. 11 – 13, 206 – 208)

W dniu 1 września 2011 r. powód (zleceniobiorca) zawarł umowę zlecenia z (...) Sp. z o.o. w K. (zleceniodawca). Przedmiot i warunki umowy były tożsame z przedmiotem i warunkami umowy zlecenia, zawartej między powodem a

(...) Sp. z o.o. w K. w dniu 1 września 2010 r. (nr (...)) i zmodyfikowanej aneksem z dnia 1 kwietnia 2011 r., przy czym umowa zawarta w dniu 1 września 2011 r. obowiązywała do dnia 31 sierpnia 2012 r.

Dowód : Umowa zlecenia z dn. 01.09.2011 r. nr (...) (k. 15 – 17, 172v – 174v)

W dniu 1 września 2011 r. powód (zleceniobiorca) zawarł umowę zlecenia także z (...) Sp. z o.o. w W. (zleceniodawca). Przedmiot i warunki umowy były tożsame z przedmiotem i warunkami umowy zlecenia, zawartej między powodem a Fibra – H.pl (...) z o.o. w K. w dniu 1 września 2010 r. (nr (...)), przy czym umowa zawarta w dniu 1 września 2011 r. miała obowiązywać do dnia 31 sierpnia 2012 r., a z tytułu wykonanych czynności powód miał otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 1 386 zł brutto miesięcznie.

Dowód : Umowa zlecenia z dn. 01.09.2011 r. nr (...) (k. 18, 19, 211, 212)

W dniu 1 marca 2012 r. powód (zleceniobiorca) zawarł z (...) Sp. z o.o. w K. (zleceniodawca) umowę o świadczenie usług, we wstępie której powód oświadczył, że ma pełną świadomość różnic istniejących pomiędzy umową cywilnoprawną a umową o pracę oraz różnych skutków z powyższych umów wynikających. Przedmiotem zawartej umowy było świadczenie usług polegających na kolportażu przesyłek oraz przygotowywaniu raportów z doręczonych przesyłek (§ 1). W szczególności do zadań zleceniobiorcy należało: doręczanie przesyłek wg przyjętego standardu doręczeń w zależności od rodzaju przesyłki, zbieranie potwierdzeń doręczenia przesyłek na Liście Wydań, wystawianie druków awizo, obsługa (...) w zakresie doręczania przesyłek awizowanych i odbioru przesyłek nieodebranych po terminie awizacji, rozliczanie się z Listy Wydań i przesyłek niedoręczonych, rozliczanie się z (...) i stempli, stosowanie się do obowiązujących regulaminów i procedur doręczeń (załącznik nr 1 do umowy). Zleceniobiorca miał wykonywać usługi na terenie W., a w razie potrzeby także w innym miejscu, o którym zleceniodawca miał poinformować zleceniobiorcę z odpowiednim wyprzedzeniem (§ 2). Zleceniobiorca miał wykonywać usługi zgodnie z planem ustalonym stosownie do potrzeb zleceniodawcy, przy czym plan ustalał zleceniodawca, kierownik Oddziału Terenowego lub Lider Doręczycieli w uzgodnieniu ze zleceniobiorcą. W ramach planu zleceniobiorca sam organizował sposób wykonania usług, w szczególności w zakresie czasu ich wykonania. W przypadku braku możliwości wykonania usług, zleceniobiorca był zobowiązany wskazać inną osobę, która, za zgodą zleceniodawcy, wstępowała w prawa i obowiązki zleceniobiorcy na okres obejmujący czasowy brak możliwości realizacji usług (§ 3).

Za niewadliwe wykonanie usług powodowi przysługiwało wynagrodzenie w kwocie 1 500 zł brutto miesięcznie (4 ust. 1).

Zleceniodawca zobowiązany był do zapewnienia zleceniobiorcy odzieży roboczej, a zleceniobiorca – do jej używania zgodnie ze wskazówkami zleceniodawcy (§ 8 ust. 2).

Za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej przy wykonywaniu usług wyłączną odpowiedzialność ponosił zleceniobiorca (§ 10 ust. 1). W przypadku naruszenia przez zleceniobiorcę obowiązków wymienionych w § 5, 6 i 7 umowy, zleceniobiorca miał zapłacić zleceniodawcy karę umowną w kwocie 5 000 zł (§ 11). W celu zabezpieczenia roszczeń zleceniodawcy związanych z nienależytym wykonaniem lub niewykonaniem umowy, a w szczególności z tytułu kary umownej, zleceniobiorca miał wystawić na rzecz zleceniodawcy weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową (§ 12).

Umowa została zawarta na czas nieokreślony (§ 13). Każda ze stron mogła wypowiedzieć umowę z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia (§ 15 ust. 1). Ponadto dla zleceniodawcy zastrzeżone zostało prawo odstąpienia od umowy, które mogło zostać wykonane w terminie 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy poprzez złożenie pisemnego oświadczenia zleceniobiorcy (§ 14 ust. 1).

Przedmiotowa umowa stanowiła całość porozumienia między stronami w zakresie jej przedmiotu i zastąpiła wszelkie wcześniejsze umowy, porozumienia i uzgodnienia, ustne lub pisemne (§ 16 ust. 2).

Aneksem z dnia 25 maja 2012 r. do umowy o świadczenie usług z dnia 1 marca 2012 r. strony przewidziały prawo zleceniodawcy do proporcjonalnego zmniejszenia wynagrodzenia w przypadku wykonywania przez zleceniobiorcę

w danym miesiącu usług przez okres krótszy niż 20 dni roboczych. Strony postanowiły także, że zleceniodawca ubezpieczy przesyłki na wypadek kradzieży lub uszkodzenia przez osobę trzecią, za którą zleceniobiorca nie ponosi odpowiedzialności, przy czym koszt ubezpieczenia miał pokrywać zleceniodawca i zleceniobiorca. Koszt obciążający z tego tytułu zleceniobiorcę wynosił 10 zł miesięcznie.

Aneks z dnia 1 stycznia 2013 r. do umowy o świadczenie usług z dnia 1 marca 2012 r. strony postanowiły, że przysługujące powodowi wynagrodzenie od dnia 1 stycznia 2013 r. wynosić będzie 1 600 zł brutto miesięcznie.

Dowód : Umowa o świadczenie usług z dn. 01.03.2012 r. nr (...)/oddział W. wraz z załącznikiem nr 1 (k. 21 – 24, 174 – 175, 195 – 198)

Aneks z dn. 25.05. (...). do umowy o świadczenie usług z dn. 01.03.2012 r. (k. 27)

Aneks z dn. 01.01.2013 r. do umowy o świadczenie usług z dn. 01.03.2012 r. (k. 26)

Deklaracja weksłowa z dn. 01.03.2012 r. (k. 25)

W dniu 1 marca 2012 r. powód (zleceniobiorca) zawarł również umowę zlecenia z (...) S.A. w R. (zleceniodawca). We wstępie umowy powód oświadczył, że ma pełną świadomość różnic istniejących pomiędzy umową cywilnoprawną a umową o pracę oraz różnych skutków z powyższych umów wynikających, a także że wyraża wolę nawiązania stosunku cywilnoprawnego. Przedmiotem umowy było wykonywanie przez zleceniobiorcę (zwanego w umowie układaczem) czynności, polegających na konfekcjonowaniu i sortowaniu przesyłek oraz na przygotowaniu ich do kolportażu. W szczególności do zadań układacza należało: układanie planu chodu, weryfikacja poprawności przesyłek pod względem adresowym i innych wymaganych oznaczeń, weryfikacja poprawności opłat przesyłek, identyfikacja przesyłki z obszaru zastrzeżonego dla operatora publicznego, identyfikacja przesyłek uszkodzonych, eliminacja przesyłek błędnie posortowanych, współpraca z pozostałymi członkami grupy, stosowanie się do obowiązujących regulaminów i procedur doręczeń (załącznik nr 1 do umowy).

Wykonywanie usług miało następować przez grupę, do której należał układacz. Skład grupy ustalany był w pisemnym porozumieniu jej członków z koordynatorem wskazanym przez zleceniodawcę przed przystąpieniem do wykonywania usług. Każda zmiana składu osobowego grupy, po jego ustaleniu, wymagała uzyskania pisemnej zgody koordynatora (§ 2 ust. 1). Koordynator miał przedstawić układaczowi i pozostałym członkom grupy zakres zadań w ramach powierzonych czynności, a także szczegółowe procedury wykonywania poszczególnych czynności. Członkowie grupy ustalali pomiędzy sobą rozkład obowiązków przy wykonywaniu zleconych zadań, szczególnie czas pracy poszczególnych członków grupy, przy czym każdy z członków grupy był obowiązany do wykonania zleconych czynności w odniesieniu do minimalnych miesięcznych ilości przesyłek, ustalonych w załączniku nr 2 do umowy (§ 2 ust. 2, 3). Zleceniodawca zapewniał układaczowi narzędzia (stanowisko komputerowe, materiału biurowe) i niezbędną pomoc techniczną dla właściwego wykonania usługi (§ 2 ust. 4).

Układacz mógł powierzyć wykonanie usługi osobie trzeciej tylko za uprzednią zgodą zleceniodawcy oraz pozostałych członków grupy, wyrażoną na piśmie (§ 2 ust. 5).

Za wykonanie czynności zleceniodawca miał zapłacić układaczowi wynagrodzenie, składające się z części zasadniczej w kwocie 100 zł brutto oraz dodatku (ustalanego przez koordynatora na dany miesiąc) (§ 5 ust. 1, 2).

Za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej przy wykonywaniu czynności będących przedmiotem umowy wyłączną odpowiedzialność ponosił układacz (§ 6 ust. 1).

Umowa została zawarta na czas nieokreślony (§ 9), przy czym zleceniodawca miał prawo do odstąpienia od umowy w terminie 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy (§ 10), a obie strony miały prawo do wypowiedzenia umowy z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia (§ 11 ust. 1).

W przypadku naruszenia przez układacza postanowień określonych w § 7 i 8 umowy, układacz zobowiązał się do zapłaty na rzecz zleceniodawcy kary umownej w wysokości 5 000 zł za każdy przypadek naruszenia (§ 12 ust. 1).

W sprawach nieobjętych tekstem umowy odpowiednie zastosowanie miały mieć przepisy Kodeksu cywilnego (§ 13 ust. 5).

Dowód : Umowa zlecenia z dn. 01.03.2012 r. nr (...)/oddział W. wraz z załącznikami (k. 28 – 32, 213 – 217)

Deklaracja weksłowa z dn. 01.03.2012 r. (k. 33)

Aneks dn. 01.01.2013 r. do umowy zlecenia z dn. 01.03.2012 r. (k. 34)

W dniu 1 lutego 2014 r. powód (zleceniobiorca, zwany też układaczem) zawarł z (...) Sp. z o.o. w K. (zleceniodawca) umowę zlecenia. Przedmiot i warunki umowy były tożsame z przedmiotem i warunkami umowy zlecenia, zawartej między powodem a (...) S.A. w R. 1 marca 2012 r. (nr (...)/oddział W.), przy czym do szczegółowych zadań powoda na mocy umowy zawartej w dniu 1 lutego 2014 r. należało: opracowanie planu chodu, ułożenie przesyłek zgodnie z planem chodu, sprawdzenie stanu jakości opakowania przesyłki, analiza poprawności opłaty za przesyłkę, analiza poprawności posortowania przesyłek, zwrot niewłaściwie posortowanych przesyłek, zabezpieczenie nieprawidłowo zapakowanych przesyłek, weryfikacja przesyłek pod względem adresowym oraz innych wymaganych oznaczeń.

Dowód : Umowa zlecenia z dn. 01.02.2014 r. nr (...)/oddział W. wraz z załącznikami (k. 35 – 39, 186 – 190)

Deklaracja weksłowa z dn. 01.02.2014 . (k. 40)

Oświadczeniem z dnia 26 maja 2014 r. powód wyraził zgodę na przeniesienie praw i obowiązków z umowy o świadczenie usług z dnia 1 marca 2012 r. (numer (...)/oddział W.) wraz z jej wszelkimi zmianami, zawartej pomiędzy powodem a (...) Sp. z o.o. w K. na spółkę działającą pod firmą (...) Sp. z o.o. w K., a tym samym na zmianę strony tej umowy.

Przeniesienie praw i obowiązków miało nastąpić w wyniku i z chwilą wniesienia przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w K. do spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K..

Dowód : Oświadczenie o wyrażeniu zgody na zmianę strony umowy z dn. 26.05.2014 r. (k. 176, 199)

Wszyscy doręczyciele zatrudnieni w Spółce (...) Sp. z o.o. mieli równocześnie zawarte dwie umowy: jedną umowę zlecenia, o dzieło lub umowę o pracę ze Spółką (...) Sp. z o.o. (zwaną następnie (...) Sp. z o.o.) i drugą umowę zlecenia z jedną ze Spółek: Fibra-H.pl. (...) z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o.

Wymienione Spółki były podwykonawcami operatora pocztowego, którym była Spółka (...) Sp. z o.o., tj. podwykonawcami usług pocztowych.

Powód i pozostali doręczyciele nie mieli wpływu na to, z którą z w/w Spółek na dany okres zostanie zawarta dodatkowa umowa zlecenia – poza umową łączącą ich z (...) Sp. z o.o.

Dowód: - zeznania świadka B. D. k. 158 (płyta CD)

Powód i inni listonosze, otrzymywali dwa wynagrodzenia: jedno wynagrodzenie określone stałą stawką miesięczną (minimalne wynagrodzenie krajowe) otrzymywane od Spółki (...) Sp. z o.o. i drugie wynagrodzenie wypłacane przez tę Spółkę, z którą w danym czasie łączyła powoda druga umowa zlecenia.

W ramach podstawowej umowy zlecenia z (...) Sp. z o.o. wypłacano wynagrodzenie za doręczanie listów zwykłych. Za doręczanie listów poleconych wypłacane było wynagrodzenie od drugiej Spółki, z którą w danym czasie listonosz miał zawartą drugą umowę zlecenia.

Ponadto każdy doręczyciel miał ustalone liczbowo minimum listów zwykłych, jakie musiał doręczyć miesięcznie w ramach podstawowej umowy zlecenia z (...) Sp. z o.o. Były 4 rejon i na każdy rejon ustalone były limity przesyłek do doręczenia: rejon A to były bloki mieszkalne, rejon B – kamienice, rejon C – domki jednorodzinne, rejon D – poza granicami miasta; wioski. Za przesyłki doręczone ponad te limity wynagrodzenie wypłacała już druga Spółka, z którą listonosza łączyła dodatkowa umowa zlecenia. Stawki wynagrodzenia za przesyłki doręczone ponad ustalone minimum, wypłacane przez drugą Spółkę – podwykonawcę – uzależnione były od tego, w jakim rejonie nastąpiło przekroczenie doręczenia limitu przesyłek. Dlatego w załącznikach Nr 2 do umów zlecenia ze Spółkami: (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. wskazano, że zleceniodawca wyznaczy dla każdego (...) indywidualną ilościową normę miesięczną wyrażoną w sztukach do wykonania w ramach usług związanych z przygotowaniem przesyłek do kolportażu. Zaś za każdą przesortowaną przesyłkę ponad określone minimum procentowe zleceniodawca wypłacał (...) dodatkowe wynagrodzenie uzależnione od rejonów: dla rejonów kategorii A – 0,20 zł brutto, dla rejonów kategorii B – 0,24 zł brutto, dla rejonów kategorii C – 0,32 zł brutto, dla rejonów kategorii D – 0,40 zł brutto.

Listonosze byli karani karami finansowymi za nieprawidłowe wypełnianie zwrotnych potwierdzeń odbioru przesyłek poleconych (z.p.o.). Kara finansowa wynosiła 10 zł za jeden błąd w z.p.o. i była potrącana z pensji.

Dowód : Zeznania świadka M. Ł. (1) (k. 143, 143v; płyta CD)

Zeznania świadka K. R. (k. 143v; płyta CD)

Zeznania świadka Ł. R. (k. 143v, 144; płyta CD)

Zeznania świadka M. Ł. (2) (k. 144; płyta CD)

Zeznania świadka K. Z. (k. 144, 144v; płyta CD)

Zeznania świadka J. G. (k. 154, 155; płyta CD)

Zeznania świadka B. D. (k. 155, 156; płyta CD)

Przesłuchanie powoda (k. 116, 116v; płyta CD)

Powód rozpoczynał pracę o godzinie 6 rano. Przychodził do Punktu (...) Klienta znajdującego się we W. przy ul. (...), gdzie podpisywał listę obecności i wpisywał godzinę rozpoczęcia pracy. Od kierownika B. D. otrzymywał informację, na jaki rejon ma się udać w danym dniu w celu doręczenia przesyłek. Pobierał listy zwykłe i polecone, które układał według kodów. Wszystkie te przesyłki miał w jednej torbie.

Powód zabierał ze sobą w teren listę pobranych przesyłek. Doręczanie przesyłek trwało maksymalnie do godziny 17:00. Do godziny 18:00 należało stawić się z powrotem w sortowni przy ul. (...) we W. i rozliczyć z przesyłek. Rozliczenie się z listów poleconych polegało na przesłaniu danych z tabletu, na którym powód zbierał podpisy od adresatów listów poleconych. Rozliczenie się z listów zwykłych polegało na ich fizycznym przekazaniu do sortowni. Powód rozliczał się z listów zwykłych, których nie zdążył roznieść w danym dniu.

Powód mógł w ciągu dnia robić przerwy w dowolnie wybranym momencie, przy czym zabronione było wyjście z pobranymi przesyłkami poza rejon doręczeń. Wyjście poza rejon doręczeń w ciągu dnia, przed rozliczeniem się z przesyłek, wymagało zgłoszenia do osoby nadzorującej.

Powód roznosił przesyłki na terenie (...), przy czym powód sam układał trasę, jaką planował przejść w danym dniu.

Niekiedy powód wykonywał czynności także w soboty, za co otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie.

W pomieszczeniu, w którym sortowano przesyłki, pracę nadzorowała B. D.. Ponadto wyznaczona była osoba, która kontrolowała przebieg roznoszenia przesyłek w terenie. Kontrola w terenie polegała na sprawdzeniu ilości

doręczonych na moment kontroli listów zwykłych i listów poleconych oraz ilości przesyłek, które zostały jeszcze do doręczenia. Sprawdzano także, czy doręczyciel nosi strój z logo InPost. Kontrola w terenie odbywała się średnio raz w miesiącu.

Raz w miesiącu powód brał udział w szkoleniach prowadzonych przez B. D.. (...) dotyczyły doręczania przesyłek sądowych.

Powód wyposażony był w identyfikator, strój służbowy i torbę. Akcesoria te opatrzone były logiem InPost. Ponadto powód posiadał lokalizator (...), a w późniejszym okresie tablet z modułem (...). Powód posiadał też pieczętkę do awizacji przesyłek.

Wynagrodzenie za wykonane czynności powód otrzymywał przelewem na rachunek bankowy. Powód otrzymywał co miesiąc dwa przelewy – po jednym od każdej ze spółek, z którymi posiadał aktualnie podpisaną umowę. Wynagrodzenie otrzymywane w danym miesiącu od jednej ze spółek było wynagrodzeniem w stałej wysokości, zaś od drugiej ze spółek – zależało od ilości doręczonych przesyłek. Powód nie otrzymywał dodatków stażowych ani tzw. trzynastej pensji. Powodowi nie przedstawiano pasków wynagrodzeń. Obowiązywała lista wypłat, która była okazywana na wniosek zleceniobiorcy.

Powód mógł korzystać z dnia wolnego, ale nie otrzymywał wówczas za taki dzień wynagrodzenia. Zastępstwa za osobę nieobecną ustalała osoba nadzorująca. W okresie absencji chorobowej powód otrzymywał zasiłek chorobowy z ZUS.

Doręczyciele byli obciążani karami finansowymi do 100 zł za nieprawidłowe wypełnienie zwrotnego potwierdzenia odbioru.

W ten sam sposób co powód czynności związane z sortowaniem i kolportażem przesyłek wykonywali m.in. M. Ł. (1), K. R., Ł. R., M. Ł. (2), K. Z., J. G..

Dowód : Zeznania świadka M. Ł. (1) (k. 143, 143v; płyta CD)

Zeznania świadka K. R. (k. 143v; płyta CD)

Zeznania świadka Ł. R. (k. 143v, 144; płyta CD)

Zeznania świadka M. Ł. (2) (k. 144; płyta CD)

Zeznania świadka K. Z. (k. 144, 144v; płyta CD)

Zeznania świadka J. G. (k. 154, 155; płyta CD)

Zeznania świadka B. D. (k. 155, 156; płyta CD)

Przesłuchanie powoda (k. 116, 116v; płyta CD)

B. D. była zatrudniona u strony pozwanej w oparciu o umowę o pracę.

Dowód: Zeznania świadka B. D. (k. 155, 156; płyta CD)

W spornym okresie powód rozmawiał z B. D. o ewentualnej możliwości zawarcia umowy o pracę. B. D. informowała powoda, że polityka kadrowa i biznesowa strony pozwanej nie przewiduje zawierania umów o pracę z doręczycielami.

Dowód : Zeznania świadka B. D. (k. 155, 156; płyta CD)

Przesłuchanie powoda (k. 116, 116v; płyta CD)

(...) Sp. z o.o. od dnia 14 grudnia 2010 r. występowała w obrocie gospodarczym pod nazwą (...) Sp. z o.o.

Z dniem 30 grudnia 2012 r. nastąpiło przejęcie spółki (...) przez spółkę (...) S.A.

Z dniem 2 czerwca 2014 r. spółka (...) Sp. z o.o. zaczęła występować w obrocie gospodarczym pod firmą (...) Sp. z o.o.

W tym samym dniu spółka (...) Sp. z o.o. zaczęła występować w obrocie gospodarczym pod firmą (...) Sp. z o.o. W dniu 29 grudnia 2014 r. spółka (...) Sp. z o.o. przekształciła się w spółkę (...) S.A.

Dowód: Zaświadczenie nr (...) z dn. 18.05.2012 r. (k. 41)

Odpis pełny z rejestru przedsiębiorców nr KRS: (...) (k. 177 – 180)

Odpis pełny w rejestrze przedsiębiorców nr KRS: (...) (k. 181 – 183)

Pismo z dn. 10.10.2017 r. (k. 201)

Z tytułu wynagrodzenia za czynności wykonywane na rzecz (...) Sp. z o.o. w K. (obecnie (...) Sp. z o.o. w K.) powód otrzymał następujące kwoty:

- 13 849,79 zł brutto (10 577,67 zł netto) w roku 2010;
- 16 228,01 zł brutto (13 197,49 zł netto) w roku 2011;
- 18 934,55 zł brutto (14 133,34 zł netto) w roku 2012.

W roku 2013 powód osiągnął z tytułu czynności wykonywanych na rzecz (...) S.A. przychód w kwocie 13 892,91 zł (dochód: 11 114,32 zł), zaś na rzecz (...) Sp. z o.o. (obecnie (...) Sp. z o.o.) – przychód w kwocie 16 780 zł (dochód: 13 884,09 zł), a także 1 608,69 zł tytułem zasiłku chorobowego.

W roku 2014 powód osiągnął z tytułu czynności wykonywanych na rzecz:

- (...) Sp. z o.o. – przychód w kwocie 1 200 zł (dochód: 992,91 zł);
- (...) Sp. z o.o. – przychód w kwocie 16 223,13 zł (dochód: 12 986,50 zł);
- (...) S.A. – przychód w kwocie 556,61 zł (dochód: 445,29 zł);
- (...) S.A. – przychód w kwocie 11 760 zł (dochód: 9 730,49 zł).

W roku 2015 powód osiągnął z tytułu czynności wykonywanych na rzecz:

- (...) S.A. – przychód w kwocie 6 603,86 zł (dochód: 5 464,18 zł);
- (...) Sp. z o.o. – przychód w kwocie 13 833,34 zł (dochód: 11 446,02 zł);
- (...) Sp. z o.o. – przychód w kwocie 22 660,50 zł (dochód: 18 128,39 zł).

Dowód : PIT – 11 za lata 2013, 2014, 2015 (k. 42 – 52)

Karta wynagrodzeń za lata 2010 – 2014 (k. 108 – 112)

Wyrokiem zaocznym z dnia 15 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieście X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił stosunek pracy pomiędzy powodem a spółką (...) spółka z o.o. w K. w okresie od 1 kwietnia 2015 r. do 19 lutego 2016 r. w ramach którego powód świadczył prace w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku Doręczyciela.

Dowód : - odpis wyroku zaocznego z dnia 15.11.2016 r. k. 289

Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przy ul. (...) z numerem NIP (...) wpisana była do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

Następnie w dniu 02.06.2014r. Spółka ta zmieniła nazwę na (...) Sp. z o.o. i funkcjonowała pod tym samym adresem: K., ul. (...), pod tym samym numerem KRS: (...) i NIP: 679-28-95-061. Przedmiotem działalności tej Spółki jest przede wszystkim działalność pocztowa i kurierska.

(...) Sp. z o.o. należy do grupy (...).pl

Jedynym (...) Sp. z o.o. jest Spółka (...).pl S.A. z siedzibą w K. przy ul. (...). Prezesem Zarządu Spółki I..pl S.A. jest R. B., a wiceprezesami Zarządu – A. A. i M. P..

(...) Sp. z o.o. została przejęta przez inną Spółkę – (...) Sp. z o.o. (spółka przejmująca, należąca do grupy (...).pl). Spółka przejmująca zmieniła nazwę na: (...) Sp. z o.o. i aktualnie pozwana Spółka figuruje w KRS pod numerem: (...) i pod dotychczasową nazwą, ale pod zmienionym adresem: K., ul. (...).

Dowód : - odpis (...) Sp. z o.o. z KRS: k. 350-358;

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie powód domagał się ustalenia istnienia stosunku pracy nawiązanego na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, począwszy od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 marca 2015 r. pomiędzy powodem a stroną pozwaną – (...) Sp. z o.o. w K..

Zdaniem Sądu niniejsza sprawa wymagała aby dokonać ustalenia, czy stosunek zobowiązaniowy łączący powoda i stronę pozwaną odpowiadał w istocie cechom pracowniczego stosunku zatrudnienia, a także czy umowy zlecenia zawarte przez powoda ze Spółkami: Fibra-H..pl. (...) z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., były zawarte dla pozorów, po to, by ukryć prawdziwy stosunek pracy łączący powoda ze Spółką (...) Sp. z o.o.

Podstawę prawną roszczenia o ustalenie istnienia stosunku pracy stanowi art. 189 k.p.c., zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. W orzecznictwie przyjmuje się, że interes prawny w ustaleniu istnienia stosunku pracy należy rozumieć szeroko i jego istnienie nie jest wykluczone przez możliwość domagania się niektórych roszczeń ze stosunku pracy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1998 r., I PKN 334/98, OSNAPIUS 1999 r. nr 20, poz. 646). Podkreślenia wymaga także, że powództwo o ustalenie istnienia stosunku pracy jest w przepisach proceduralnych wyróżnione jako specjalny rodzaj powództwa o ustalenie (art. 476 § 1 pkt 1 k.p.c.), co należy traktować jako wskazanie, że regułą (praktycznie bez wyjątków) jest uznanie istnienia interesu prawnego w takim ustaleniu (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2001 r., sygn. akt I PKN 594/00, L.).

Pomimo bardzo lakonicznego określenia przez powoda interesu prawnego, jaki posiada w ustaleniu przez Sąd istnienia stosunku pracy, Sąd, kierując się aktualnymi poglądami doktryny i judykatury, ustalił, że taki interes powód posiada. Stosunek pracy wiąże się z tak daleko idącymi skutkami prawnymi, że w ocenie Sądu nie można przyjąć, iż wystarczające byłoby zgłoszenie przez powoda ewentualnych innych roszczeń, w tym roszczeń pieniężnych, bez konieczności uciekania się do powództwa o ustalenie.

Aby wykazać istnienie stosunku pracy między stronami należy odróżnić umowę o pracę od umów cywilnoprawnych. Kryteria, jakimi kieruje się Sąd, ustalając czy między stronami istniał stosunek pracy, wynikają z art. 22 k.p. Jak zauważył Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 25 listopada 2005 r. (sygn. akt I UK 68/05, Wokanda 2006/4/26) problem ten sprowadza się do wykładni art. 22 k.p., który był już wielokrotnie przedmiotem analizy Sądu Najwyższego, a wypracowana linia orzecznicza jest jednolita i utrwalona. Trafnie zauważono, iż wykonywanie takich samych czynności może występować w ramach umowy o pracę i umowy cywilnoprawnej. W przywołanym orzeczeniu Sąd

Najwyższy podkreśla rolę kierownictwa pracodawcy jako charakterystycznego i konstrukcyjnego elementu istnienia stosunku pracy, wskazując, że cechą umowy o pracę nie jest też pozostawanie w dyspozycji pracodawcy – bo to może występować też w umowach cywilnoprawnych – lecz wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej). Ta cecha ma charakter konstrukcyjny dla istnienia stosunku pracy. (...) Dla stwierdzenia, że występuje ona w treści stosunku prawnego z reguły wskazuje się na takie elementy, jak: określony czas pracy i miejsce wykonywania czynności (...); podpisywanie listy obecności, podporządkowanie pracownika regulaminowi pracy oraz poleceniom kierownictwa co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy oraz obowiązek przestrzegania norm pracy (...); obowiązek wykonywania poleceń przełożonych (...); wykonywanie pracy zmianowej i stała dyspozycyjność (...); dokładne określenie miejsca i czasu realizacji powierzonego zadania oraz ich wykonywanie pod nadzorem kierownika (...).

Zgodnie z dyspozycją art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Treścią umowy o pracę jest, w konsekwencji przyjętego unormowania, z jednej strony zobowiązanie się pracownika do wykonywania określonej pracy za wynagrodzeniem, z drugiej strony zobowiązanie pracodawcy do zatrudnienia pracownika i wypłacenia mu wynagrodzenia za wykonaną pracę. Podkreślenia przy tym wymaga, iż umowa o pracę, mimo swych odrębności, posiada, jak każda umowa cywilnoprawna, cechy charakterystyczne dla każdego stosunku zobowiązaniowego – jest dwustronnie zobowiązująca, konsensualna i odpłatna. Posiada jednak również cechy wyróżniające ją od innych stosunków zobowiązaniowych, w szczególności zaś od umowy o dzieło, uregulowanej w art. 627 i nast. k.c., od umowy zlecenia, uregulowanej w art. 734 i nast. k.c. czy też od umowy agencji, uregulowanej w art. 758 i nast. k.c. Kryterium odróżniającym umowę o pracę od innych umów jest wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, na zasadach podporządkowania pracowniczego, która to zasada jest jedną z podstawowych cech odróżniających stosunek pracy od stosunku opartego na umowie dzieła, zlecenia, agencji czy też innych umów nienazwanych.

Zasada podporządkowania ma charakter konstrukcyjny dla istnienia stosunku pracy, przy czym ustalenie jej występowania następuje w szczególności według takich elementów jak określony czas pracy, w tym obowiązek wykonywania pracy w systemie zmianowym czy też w godzinach nadliczbowych, oznaczone miejsce wykonywania czynności, podpisywanie listy obecności, podporządkowanie pracownika poleceniom kierownictwa co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy, obowiązek wykonywania poleceń przełożonych, przeniesienie ciężaru ryzyka prowadzonego przedsięwzięcia na pracodawcę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., sygn. akt I UK 68/05, Wokanda 2006/4/26).

Przy ocenie stosunku prawnego łączącego strony należy brać pod uwagę nie tyle zapisy postanowień przyjętych w umowie, bo te mogą stwarzać tylko pozory zawarcia umowy cywilnoprawnej, ale faktyczne warunki jej wykonywania. Jeżeli natomiast umowa zawiera cechy (elementy) umowy o pracę oraz umowy cywilnej, wówczas dla oceny rodzaju stosunku prawnego decydujące jest ustalenie, które z tych cech mają charakter przeważający (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1998 r., sygn. akt I PKN 334/98, OSNAPiUS 1999/20/646).

W rozpoznawanej sprawie, zarówno powód jak i świadkowie będący doręczycielami u strony pozwanej zgodnie wskazywali, iż gdyby odmówili podpisywania wszystkich umów zlecenia przedstawianych im przez stronę pozwaną i pozostałe Spółki, to w ogóle nie mieliby pracy. Podali, iż umowy zlecenia nie podlegały negocjacom i nie mieli oni żadnego wpływu na to, z którą z w/w Spółek w danym okresie czasu zawierają umowę zlecenia – nie oni wybierali swego zleceniodawcę.

Także kierownik oddziału, świadek B. D. potwierdziła, że powód nie miał wpływu na to, z jakimi spółkami były podpisywane dodatkowe umowy zlecenia. Zakres obowiązków powoda był cały czas taki sam.

Podkreślić należy, że jak wynika z zebranego materiału dowodowego, powód na początku swej współpracy z (...) Sp. z o.o. miał zawartą z tą Spółką umowy o pracę, a następnie zmieniono tą umowę na umowę zlecenia.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom powoda, że w ramach umowy o pracę wykonywał te same obowiązki, co na podstawie późniejszych umów zlecenia.

Sąd Najwyższy w cytowanym wyroku z dnia 23.01.2018r., sygn. akt II PK 333/16 (Lex nr 2453050) podniósł, że świadczenie przez pracownika na rzecz tego samego pracodawcy, po rozwiązaniu stosunku pracy, takiej samej pracy na podstawie umowy nazwanej umową o świadczenie usług (umową zlecenia) przemawia za pracowniczym charakterem tego zatrudnienia.

W świetle powyższego, nie sposób przyjąć, iż jak podnosi strona pozwana, zgodnym zamiarem obu stron było zawieranie umów zlecenia. Powód bowiem w relacjach z pozwaną Spółką zajmował pozycję bez wątpienia słabszą, gdyż zależało mu po prostu na posiadaniu źródła dochodów, zaś strona pozwana wykorzystywała w relacjach z powodem swą przewagę ekonomiczno-organizacyjną.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 05.05.2010r., I PK 8/10, (Lex nr 602668), w świetle art. 22 §11 k.p. oceny charakteru umowy należy dokonywać nie tylko na podstawie jej postanowień, które mogą mieć na celu stworzenie pozoru innej umowy, ale nade wszystko na podstawie faktycznych warunków wykonywania umowy.

Zatrudnienie w ramach stosunku pracy winno spełniać następujące cechy: odpłatności, osobistego świadczenia pracy, ciągłości pracy, świadczenia pracy w sposób podporządkowany pod kierownictwem, w miejscu i czasie pracy wyznaczonym przez pracodawcę.

Jak wynika z materiału dowodowego sprawy, powód świadczył pracę na rzecz pozwanej Spółki za wynagrodzeniem, w miejscu ściśle przez nią wyznaczonym – w oddziale we W. przy ul. (...), w sposób ciągły, przez kilka lat, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Przez cały okres swego zatrudnienia u strony pozwanej powód wykonywał te same obowiązki – zajmował się przygotowaniem do kolportażu przesyłek pocztowych, kolportażem tych przesyłek oraz rozliczaniem się z doręczonych przesyłek, po powrocie z rejonu wyznaczonego mu przez kierownika – B. D..

Jak wskazał powód oraz pozostali w/w świadkowie – doręczyciele Spółki (...) Sp. z o.o. - po przyjeździe rano do pracy, podpisywali oni listę obecności, gdzie nadto wskazywali godzinę rozpoczęcia pracy.

Ponadto powód świadczył swą pracę pod nadzorem i kierownictwem swego pracodawcy. Bowiem powód i świadkowie zeznali, że pracodawca wyposażał ich w (...), kiedy udawali się w rejon. Organizowaniem zastępstwa za nieobecnego listonosza także nie zajmowali się oni sami, lecz ich kierownik B. D., a o czym wszyscy doręczyciele również zgodnie zeznali.

Podnieść przy tym należy, iż w wyroku z dnia 09.07.2008r., I PK 315/07 (OSNP 2009/23-24/310), Sąd Najwyższy wskazał, że nawet zastrzeżenie w umowie możliwości zastępowania się w pracy przez wykonawcę inną osobą nie odbiera jej cech umowy o pracę, zwłaszcza, gdy inne cechy badanej umowy wskazują na przewagę cech charakterystycznych dla stosunku pracy.

Analiza treści umów zlecenia zawartych przez powoda ze Spółką (...) Sp. z o.o., prowadzi do jednoznacznego wniosku, że treść tych umów obejmowała wszystkie elementy pracowniczego stosunku zatrudnienia.

W umowach wskazano, że zleceniobiorca zobowiązany jest wykonywać zleczone mu usługi z należytą starannością i w taki sposób, aby wzmacniać zaufanie do firmy danego zleceniodawcy, jak również do firm współpracujących. Ponadto, że zleceniobiorca jest zobowiązany do należytej dbałości o mienie zleceniodawcy, w tym dbałości o odzież roboczą oraz udostępnione mu materiały i narzędzia pracy oraz że ma przestrzegać zasad współzycia społecznego i przepisów bhp.

W ocenie Sądu, powyższe zapisy umów zlecenia jednoznacznie wskazują na to, że wszystkie umowy zlecenia zawierane z powodem, miały na celu obejście przepisów prawa pracy, ochronnych dla powoda jako pracownika, tj. przede wszystkim przepisów o prawie do urlopu wypoczynkowego i o wynagrodzeniu za godziny nadliczbowe. W

rzeczywistości bowiem, powód był ściśle podporządkowany swemu pracodawcy, tj. Spółce (...) Sp. z o.o., co do czasu, miejsca i sposobu wykonywania pracy i podlegał dyscyplinie pracy.

Niezależnie zaś od powyższych faktów, w ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę - biorąc pod uwagę specyfikę i charakter pracy listonosza - stwierdzić trzeba, że praca listonosza powinna być pracą świadczoną na podstawie umowy o pracę, a nie cywilnoprawnych umów zlecenia czy o dzieło. Wynika to z bardzo szerokiego zakresu odpowiedzialności doręczyciela przesyłek - za chociażby zaginięcie czy uszkodzenie przesyłki. Wobec listonosza powinny mieć zastosowanie przepisy dotyczące pracowniczej odpowiedzialności materialnej, dyscyplinarnej i porządkowej, uregulowane w Kodeksie pracy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że zatrudnienie powoda przez stronę pozwaną spełniało wszystkie immanentne cechy stosunku pracy. W tej sytuacji stwierdzić należało, że umowy zlecenia zawierane z powodem zmierzały do obejścia przepisów prawa pracy gwarantujących powodowi ochronę trwałości stosunku pracy, płatny urlop wypoczynkowy, ochronę wynagrodzenia i czasu pracy.

Podnieść także trzeba, że to przecież strona pozwana winna ponosić ryzyko prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Zawieranie ciągłych umów zlecenia z powodem w warunkach świadczenia przez niego pracy w istocie w ramach stosunku pracy, stanowiło w ocenie Sądu bezzasadne przerzucanie ciężaru ryzyka gospodarczego na pracownika.

Dodatkowo w tym miejscu wskazania wymaga, iż jak zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17.03.2015r., I PK 179/14, gdy umowa jest przez strony wykonywana, nie może być mowy o jej pozorności, co jednak nie wyklucza możliwości zbadania, czy zawarcie tej umowy nie zmierzało do obejścia prawa, w szczególności przepisów o czasie pracy lub o ubezpieczeniu społecznym.

Następnie Sąd ocenił charakter prawny współpracy powoda na podstawie umów zlecenia zawartych – oprócz Spółki (...) Sp. z o.o. - z pozostałymi Spółkami, a to: Fibra-H..pl. (...) z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o.

W pierwszej kolejności zasygnalizować należy, że na podstawie zawartych ze stroną pozwaną umów cywilnoprawnych powód obowiązany był do wykonywania czynności kolportażu przesyłek. Zadania związane z przygotowaniem przesyłek do roznoszenia powód wykonywał na mocy umów cywilnoprawnych zawartych z odrębnymi od strony pozwanej podmiotami, takimi jak Fibra – H..pl (...) z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A. czy (...) Sp. z o.o.

W przepisie art. 83 §1 k.c. przewidziano dwie podstawowe postaci pozorności, mianowicie pozorność bezwzględną (kiedy to strony, dokonując czynności prawnej, nie mają zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych) i pozorność względną (gdzie strony dokonują czynności prawnej pozornej w celu ukrycia innej, rzeczywiście przez te strony zamierzonej i dokonanej). W drugim przypadku (pozorność względna) występują więc dwie czynności prawne: czynność pozorna oraz czynność ukryta. W niniejszej sprawie ocenie podlegało, czy wiązanie się przez wymienione wyżej spółki z powodem umowami cywilnoprawnymi nie jest czynnością pozorną, której celem miało być ukrycie stosunku pracy. Rozważana była więc druga z postaci pozorności, czyli tzw. pozorność względna.

W literaturze i orzecznictwie wskazuje się, że dla zaistnienia pozorności konieczne jest wystąpienie łącznie dwóch elementów, mianowicie pozornej czynności prawnej i aktu konfidencji.

Pozorność czynności prawnej polega na chęci wywołania wobec osób trzecich rzeczywistego, prawdziwego przeświadczenia, że zamiarem stron jest wywołanie skutków prawnych, objętych treścią ich oświadczeń woli. Akt konfidencji zaś przejawia się w wystąpieniu między stronami tajnego porozumienia co do tego, że zamiar wyrażony w treści symulowanych oświadczeń woli nie istnieje lub że zamiar ten jest inny niż ujawniony w symulowanych oświadczeniach. Brak któregokolwiek z tych elementów wyłącza zaistnienie pozorności. Oba akty – pozorna czynność prawna i akt konfidencji muszą być ze sobą intelektualnie i czasowo powiązane, tzn. jedno zdarzenie musi zawierać

w sobie dokonanie czynności prawnej pozornej (jawnej dla osób trzecich) i zawarcie aktu konfidencyjnego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 lipca 2014 r., I ACa 210/14, LEX nr 1506656).

By można mówić o pozorności w niniejszej sprawie konieczne byłoby więc stwierdzenie m.in. aktu konfidencji istniejącego między stronami przedmiotowych umów, a więc między powodem i każdą ze spółek – stron umów.

Powód zarzucił w pozwie, iż w rzeczywistości w spornym okresie świadczył pracę w takim samym zakresie i w tym samym miejscu dla jednego podmiotu – (...) Sp. z o.o., pomimo tego, że umowy cywilnoprawne w sposób ciągły były zawierane z różnymi podmiotami. Podniósł, że podczas pracy posługiwał się identyfikatorem InPost-u, a zakres i czas wykonywanych przez niego zadań był jeden, niezależnie od tego, z którym podmiotem była podpisana w danym czasie umowa. Te same osoby wydawały powodowi polecenia służbowe.

Sąd uznał, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz dotychczasowych poglądów judykatury w tym przedmiocie, że zarzuty powoda okazały się być uzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie powód rozpoczął współpracę ze Spółką (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę jako doręczyciel przesyłek pocztowych. Jak wynika z materiału dowodowego w postaci pisemnych umów zlecenia powoda oraz jego zeznań, w dalszej kolejności powód kontynuował umowę o pracę już jednak zawierając formalnie umowy zlecenia obejmującą kolportaż przesyłek i przygotowywanie raportów z doręczonych przesyłek. Wszystkie Spółki współpracujące ze spółką (...) należą do tej samej grupy (...).pl.

Niezależnie od wszystkich umów zlecenia, w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 marca 2015 r. powoda łączyły umowy zlecenia zawarte z innymi Spółkami, których przedmiotem było wykonywanie przez powoda czynności polegających na: „konfekcjonowaniu i sortowaniu przesyłek oraz ich przygotowaniu do kolportażu”.

Z treści umów zlecenia zawartych przez powoda ze Spółkami: Fibra-H..pl. (...). z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., a także ze Spółką (...) Sp. z o.o., w sposób oczywisty wynika, że firmy te były podwykonawcami Spółki (...) Sp. z o.o. jako operatora pocztowego.

W myśl art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 23.11.2012r. Prawo pocztowe (Dz.U. z 2012r., poz. 1529): „nie wymaga wpisu do rejestru działalność pocztowa wykonywana przez podwykonawcę w imieniu operatora pocztowego na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej.”

Zgodnie natomiast z art. 2 ust.1 pkt. 1 tej ustawy, usługę pocztową stanowi, wykonywane w obrocie krajowym lub zagranicznym, zarobkowe: przyjmowanie, sortowanie i doręczanie przesyłek pocztowych oraz druków bezadresowych.

Czyli jak wynika z powyższego, całościowo usługi pocztowe polegają na: przyjmowaniu przesyłek do doręczenia, ich sortowaniu (inaczej konfekcjonowaniu) i następnie na doręczaniu przesyłek. Powód na podstawie umowy „głównej”, jaką miał zawartą ze Spółką (...) Sp. z o.o., która była następnie kontynuowana ze Spółką (...) Sp. z o.o. - wprost wskazaną w umowie zlecenia jako podwykonawca InPost-u, zajmował się „kolportażem przesyłek i przygotowaniem raportów z doręczonych przesyłek”. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego (PWN), kolportaż oznacza „rozprowadzanie wśród odbiorców”. Czyli w oparciu o te umowy powód wykonywał czynności docelowe listonosza – doręczanie przesyłek i końcowe – rozliczenie się z przesyłką.

Z kolei zgodnie z treścią umów zlecenia łączących powoda ze Spółkami: Fibra-H..pl. (...). z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., do obowiązków powoda należało: „konfekcjonowanie i sortowanie przesyłek oraz przygotowanie ich do kolportażu”. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego (PWN), „konfekcjonowanie” to „porcjowanie i pakowanie gotowych wyrobów”. Zatem na podstawie dodatkowych umów zlecenia, które powód miał zawarte z wymienionymi Spółkami, wykonywał on czynności początkowe, jakie musi przedsięwziąć listonosz, aby wykonać swoją docelową pracę polegającą na doręczaniu przesyłek.

Należy stwierdzić, że zwykle, typowo, listonosz zatrudniony na podstawie umowy o pracę, wykonuje wszystkie w/w czynności w ramach jednego stosunku pracy łączącego tego listonosza z jednym podmiotem, z jednym pracodawcą.

Tymczasem w przypadku powoda i innych doręczycieli (...) Sp. z o.o., wskazane czynności: początkowe oraz docelowe i końcowe były niejako „rozbite” na dwie umowy zlecenia, z których jedna łączyła powoda z (...) Sp. z o.o., a druga z podwykonawcą tej Spółki jako operatora pocztowego, którego wyboru nigdy nie dokonywał powód ani żaden inny listonosz InPost-u.

Taka praktyka w ocenie Sądu, stanowiła zamierzone przez Spółkę (...) Sp. z o.o. obejście przepisów prawa pracy o zawieraniu umów o pracę, o prawie do urlopu wypoczynkowego oraz o ochronie czasu pracy pracowników i wynagrodzeniu za godziny nadliczbowe.

Wskazuje na to także sposób rozliczania się przez „zleceniodawców” z listonoszami. Jak zeznała świadek B. D., listonosze otrzymywali dwa wynagrodzenia: jedno wynagrodzenie określone stałą stawką miesięczną (minimalne wynagrodzenie krajowe) otrzymywane od Spółki (...) Sp. z o.o. i drugie wynagrodzenie wypłacane przez tę Spółkę, z którą w danym czasie łączyła powoda druga umowa zlecenia.

W ramach podstawowej umowy zlecenia z (...) Sp. z o.o. wypłacano wynagrodzenie za doręczanie listów zwykłych. Za doręczanie listów poleconych wypłacane było wynagrodzenie od drugiej Spółki, z którą w danym czasie listonosz miał zawartą drugą umowę zlecenia.

Ponadto każdy doręczyciel miał ustalone liczbowo minimum listów zwykłych, jakie musiał doręczyć miesięcznie w ramach podstawowej umowy zlecenia z (...) Sp. z o.o. Były 4 rejony i na każdy rejon ustalone były limity przesyłek do doręczenia. Zaś za przesyłki doręczone ponad te limity wynagrodzenie wypłacała już druga Spółka, z którą listonosza łączyła dodatkowa umowa zlecenia. Stawki wynagrodzenia za przesyłki doręczone ponad ustalone minimum, wypłacane przez drugą Spółkę – podwykonawcę – uzależnione były od tego, w jakim rejonie nastąpiło przekroczenie doręczenia limitu przesyłek.

W świetle powyższego, zdaniem Sądu, uzasadniona jest argumentacja powoda, iż praca wykonywana przez niego w ramach umów zlecenia zawieranych dodatkowo ze Spółkami: Fibra-H.pl (...) z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., a także ze Spółką (...) Sp. z o.o., w istocie stanowiła nadal realizację podstawowego stosunku prawnego łączącego powoda ze Spółką (...) Sp. z o.o., tj. jak ustalono powyżej, była to kontynuacja stosunku pracy ze stroną pozwaną (...) Sp. z o.o.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 08.07.2015r., sygn. akt II PK 282/14, czynności formalnie wykonywane na rzecz innego niż pracodawca podmiotu są wykonywaniem pracy na rzecz tego pracodawcy, bowiem art. 22 k.p. obejmuje także sytuację, w której praca odpowiadająca cechom stosunku pracy została objęta formalnie umową wiążącą jej wykonawcę z innym podmiotem niż pracodawca, na którego rzecz praca ta faktycznie była wykonywana.

W wyroku z dnia 03.06.2008r., I PK 311/07, (OSNP 2009 nr 19-20, poz. 258) Sąd Najwyższy dostrzegł możliwość uznania obowiązków rzekomo wykonywanych na rzecz dwóch podmiotów, jako obowiązków wykonywanych w ramach jednego stosunku pracy.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, w ustalonym w tej sprawie stanie faktycznym mamy do czynienia ze zjawiskiem bardzo podobnym do koncepcji tzw. „nadużycia osobowości prawnej” (inaczej zwanej „przebijaniem welonu korporacyjnego”).

Zjawisko to było już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. W wyroku z dnia 17.03.2015r., sygn. akt I PK 179/14, Sąd ten wyjaśnił, iż jako przykład typowego nadużycia formy (instytucji) prawnej Spółki wymienia się „pomieszczenie sfer”, które może być rzeczowe (dotyczy sfery majątkowej Spółki i wspólnika, kiedy nie wiadomo do jakiego majątku wspólnika, czy spółki dominującej / zależnej należy określony przedmiot lub masa majątkowa) lub podmiotowe (tj. dotyczy sposobu prowadzonej przez Spółkę działalności oraz relacji zachodzących w jej strukturach wewnętrznych i występowania w stosunkach zewnętrznych). SN wskazał, że istota omawianej instytucji (zwanej także „pomijaniem prawnej odrębności osób prawnych”) na gruncie prawa pracy polega na tym, że rzeczywisty „właściciel” zakładu pracy doprowadza swoim działaniem (przekształcając odpowiednio struktury organizacyjne) do formalnego związania

pracownika stosunkiem umownym z podmiotem od siebie uzależnionym i pozbawionym uprawnień właścicielskich, co może prowadzić do obejścia przepisów prawa pracy i uniknięcia zobowiązań wobec pracowników. Jednocześnie SN zauważył, iż w aktualnym stanie prawnym nie są przewidziane żadne szczególne konstrukcje prawne przeciwdziałające nadużywaniu podmiotowości prawnej i pozwalające na pomijanie prawnej odrębności osób prawnych.

Tej samej problematyki dotyczył wyrok SN z dnia 05.11.2013r., sygn. akt II PK 50/13 (OSNP 2014r., nr 9, poz.129), w którym Sąd Najwyższy podniósł, iż w razie stwierdzenia w danej sprawie instytucji nadużycia osobowości prawnej, można przypisać jednemu z podmiotów grupy kapitałowej zadania pracodawcy. SN wskazał nadto, iż rozłożenie kwestii zapłaty wynagrodzenia na dwa podmioty nie zmienia faktu, że zawsze chodzi o jeden stosunek pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe poglądy judykatury, Sąd uznał, iż w rozpoznawanej sprawie mamy do czynienia z bardzo zbliżoną sytuacją, gdyż wszystkie dodatkowe umowy zlecenia zawierane przez powoda ze Spółkami będącymi podwykonawcami Spółki (...) Sp. z o.o. jako operatora pocztowego, stanowiły w istocie realizację stosunku podstawowego, jakim był stosunek pracy łączący powoda ze Spółką dominującą w tej grupie, czyli z (...) Sp. z o.o.

Jak już wyjaśniono to powyżej, czynności wypełniane przez powoda w ramach dodatkowych umów zlecenia z różnymi w/w Spółkami, w istocie składały się na całość normalnego, typowego zakresu obowiązków pracowniczych listonosza, czyli wypełniały stosunek pracy łączący powoda z jednym podmiotem – ze Spółką (...) Sp. z o.o.

Zauważyć należy, iż powód wykonywał swoją pracę dla wszystkich „zleceniodawców” cały czas w tym samym miejscu - pobierał przesyłki i rozliczał się z nich w Punkcie (...) Klienta we W., a także w tym samym ubraniu służbowym, tj. listonosze mieli koszulki, kurtki i identyfikatory z logo Spółki (...), a nie innych, w/w Spółek. Polecenia w imieniu wszystkich tych Spółek wydawała powodowi cały czas ta sama osoba – kierownik B. D. zatrudniona w InPost. Nie sposób także oddzielić czasu pracy poświęcanego przez powoda na realizację głównej umowy zlecenia łączącej go ze stroną pozwaną i na wykonywanie drugiej umowy zlecenia, która jednocześnie w danym czasie łączyła go z jedną z w/w Spółek – podwykonawców InPost-u. Tym samym powód, w tym czasie kiedy realizował owe dodatkowe umowy zlecenia, w istocie nadal pracował na rzecz Spółki (...) Sp. z o.o.

W tym zaś miejscu, z ostrożności procesowej Sąd wyjaśnia, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w cytowanym już powyżej wyroku z dnia 08.07.2015r., sygn. akt II PK 282/14, nie można postawić zasadnego zarzutu, iż Spółki, z którymi powoda łączyły owe dodatkowe umowy zlecenia (czyli poza Spółką (...) Sp. z o.o.) zostały w niniejszym procesie pozbawione możliwości obrony swych praw. Dokładnie tę problematykę poruszył w przywołanym wyroku SN, wskazując, iż stroną jest jedynie osoba uczestnicząca w procesie w tym charakterze, a nie osoba, która może lub ewentualnie powinna być stroną. Nie istnieje bowiem status strony w ujęciu abstrakcyjnym. Zatem nie można mówić o pozbawieniu możliwości obrony swych praw strony, której brak.

Profesjonalny pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 27 listopada 2017 r. wyraźnie oświadczył, że nie wnosi o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej pozostałych spółek, z którymi powód miał zawarte formalnie pisemne umowy cywilnoprawne.

Podejmując przedmiotowe rozstrzygnięcie Sąd odwołał się przede wszystkim do dowodów z dokumentów niekwestionowanych przez strony i niebudzących żadnych wątpliwości, w szczególności umów cywilnoprawnych, które zostały sporządzone w przewidzianej formie, a ich autentyczność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania. Wprawdzie powód podważał cywilnoprawny charakter przedmiotowych umów, jednakże nie dowiódł, by ich faktyczny charakter miał być inny.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadków M. Ł. (1), K. R., Ł. R., M. Ł. (2), K. Z., J. G. oraz B. D.. Zeznania wymienionych świadków były szczegółowe, spójne i logiczne. Podkreślenia wymaga, że wskazani świadkowie, poza świadkiem B. D., analogicznie jak powód, współpracowali ze stroną pozwaną w ramach stosunków cywilnoprawnych i prezentowali szczegółową wiedzę w zakresie realiów tej współpracy, które odnieść można było także do powoda.

Odnosząc się do mocy dowodowej wyjaśnień powoda wskazać należy, że wyjaśnienia te pozostawały zbieżne z wnioskami płynącymi z pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

W punkcie II-gim sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie, koszty procesu poniesione przez powoda jako stronę wygrywającą proces obejmowały koszty zastępstwa procesowego wynoszące 180 zł. Wskazane koszty zastępstwa procesowego ustalone zostały w oparciu o § 9 ust pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804). W niniejszej sprawie Sąd stanął na stanowisku, że roszczenie o ustalenie istnienia stosunku pracy jest roszczeniem najbardziej zbliżonym w charakterze do roszczeń określonych w § 9 ust pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zatem ma zastosowanie przepis § 20 w/w Rozporządzenia, tj. przepis, który stanowi, że wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Zastosowanie znajduje to rozporządzenie, obowiązujące od 27.10.2016r., z uwagi na datę wniesienia pozwu w sprawie, tj. 2.12.2016r.

W pkt. III-cim sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach sądowych biorąc za podstawę art. 98 §1 k.p.c., wyrażający zasadę odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik procesu oraz przepisy art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust.1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz.1398). Na tej podstawie Sąd nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.154,90 zł tytułem tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy (obliczonej jako 5% od wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie na kwotę 43.098 zł – k.3)